

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 173/2021
09.03.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Немање Десивојевића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Немање Десивојевића, адвоката Зорана Стељића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Чачку К. бр. 2/20 од 08.10.2020. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-757/20 од 10.12.2020. године, у седници већа одржаној дана 09.03.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Немање Десивојевића, адвоката Зорана Стељића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Чачку К. бр. 2/20 од 08.10.2020. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-757/20 од 10.12.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Чачку К. бр. 2/20 од 08.10.2020. године, окривљени Немања Десивојевић, оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 3 године и 3 месеца. Одлучено је о трошковима кривичног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-757/20 од 10.12.2020. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Немање Десивојевића, адвоката Зорана Стељића и пресуда Вишег суда у Чачку К. бр. 2/20 од 08.10.2020. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Немање Десивојевића, адвокат Зоран Стељић, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде преиначи и окривљеног Немању Десивојевића ослободи од оптужбе да је извршио кривично дело из

члана 246. став 1. КЗ или исте укине и предмет врати Вишем суду у Чачку на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је, на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву нашао:

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости наводи да су побијане пресуде донете уз учињену битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер се заснивају на доказу на коме се по одредбама Законика о кривичном поступку не могу заснивати. У вези са истакнутом повредом закона, бранилац окривљеног наводи да је првостепена пресуда заснована и на увиду у списе Вишег суда у Чачку СПК. бр. 2/19 и правноснажну пресуду у наведеним списима СПК. бр. 2/19 од 22.02.2019. године, а како је то и наведено у образложењу пресуде на страни три, став четири, те да се на страни пет побијане пресуде наводи: „то произилази из чињенице да је осуђени АА признао извршење кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и са тужилаштвом закључио споразум о признању кривичног дела, у вези кога је Виши суд у Чачку донео правноснажну пресуду СПК. бр. 2/19 од 22.02.2019. године, у коју је извршен увид и из које произилази да је опојну дрогу „кокаин“, у наведеној количини, осуђени АА купио управо од окривљеног Десивојевића“. Даље се наводи да је Виши суд у Чачку оценом овог доказа и његовим довођењем у везу са осталим изведеним доказима утврдио да су се у радњама окривљеног Немање Десивојевића стекли сви битни елементи кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ. У захтеву се указује и да се, у овом случају, не ради о примени одредбе члана 406. став 1. тачка 5) ЗКП, јер првостепени суд наводи да је извршио увид у правноснажну пресуду Вишег суда у Чачку СПК. бр. 2/19 од 22.02.2019. године и из ње закључио да је окривљени Десивојевић Немања продао осуђеном АА опојну дрогу кокаин. Признање осуђеног АА, као саставни и неопходни део споразума о признању кривичног дела, између њега и јавног тужиоца, а сагласно одредбама члана 303. – 319. ЗКП нема ни форму ни карактер исказа у смислу одредаба ЗКП о испитивању окривљеног у истрази и на главном претресу, већ је то воља тужиоца и окривљеног као странке, да одређена кривичноправна ствар буде правноснажно решена на одређени начин, у погледу којег међу њима постоји сагласност. Сходно изнетом, није дозвољено упознавање са садржином признања на записнику о рочишту за споразум о признању кривичног дела, односно то се не може сматрати доказом.

По налажењу овог суда, стоји чињеница наведена у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Немање Десивојевића да је првостепени суд у току доказног поступка извршио увид у правноснажну пресуду Вишег суда у Чачку СПК. бр. 2/19 од 22.02.2019. године, којом је прихваћен споразум о признању кривичног дела између Вишег јавног тужиоца у Чачку и окривљеног АА и окривљеног ББ. Такође, стоји и чињеница да је након извршеног увида у правноснажну пресуду Вишег суда у Чачку СПК. бр. 2/19 од 22.02.2019. године суд утврдио да из исте произилази да је опојну дрогу „кокаин“ у наведеној количини осуђени АА купио управо од окривљеног Немање Десивојевића. На описани начин је првостепени суд, пресуду којом је прихваћен

споразум о признању кривичног дела извео као доказ приликом чије оцене је утврђивао чињенице везане за постојање кривичног дела, које је окривљеном Немањи Десивојевићу стављено на терет, поступивши супротно напред означеним законским прописима.

Пресуде којима су прихваћени споразуми о признању кривичног дела, могу бити изведене као докази и бити предмет оцене од стране нижестепеног суда, али само у погледу формалних услова везаних за наведене пресуде, односно да су исте сачињене од стране за то надлежних органа, у чију веродостојност није било сумње, као и ко је сачинио споразум, односно закључио споразум о признању кривичних дела, као и да је конкретно лице оглашено кривим и да му је изречена кривична санкција.

Међутим, по оцени овог суда, како су нижестепени судови чињенице које се тичу утврђивања постојање кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, односно чињенице да је управо окривљени Немања Десивојевић опојну дрогу „кокаин“ продао осуђеном АА утврдили на основу других изведених доказа током поступка – налаза вештачења евиденције остварене телефонске комуникације дипломираног инжењера електротехнике Александра Костића од 02.09.2019. године, налаза и мишљења Биолошког факултета – Универзитета у Београду од 18.06.2019. године, записника о препознавању лица ПС Горњи Милановац од 24.09.2019. године, а не искључиво на основу извршеног увида у пресуду Вишег суда у Чачку СПК. бр. 2/19 од 22.02.2019. године, то у конкретном случају, није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, због које би било нужно укидање правноснажних пресуда. Наиме, очигледно је да би и без наведеног доказа била донесена иста пресуда.

Имајући у виду све наведено, по оцени овога суда, бранилац окривљеног неосновано истиче да су побијане пресуде донете уз учињену битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић